జలంధర

అది ఒక వివాహవేదిక. ... నర్తి స్తోంది నటరాజు ఎదురు ... ఒణి కిపోతోంది పులకింతతో తిర్పణ వెన్ను ... కలోని తిమిర తూడు జ్వలించి పోతున్నట్లు ...

హావభావ భంగిమలన్నీ లయబద్ధ ... ప్రక టిస్తోంది. ఆ రిసెప్షన్‌లో నిజమైన నృత్య ... లిసిన ఏ కొద్దిమందో ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు ... మెను... ఆ అద్భుతాన్ని...

తెలిసీతెలియనివారు... "ఏదో బాగా ఉంది... సరేలే భోజనాలెప్పుడు?... అనుకుంటు ... న్నారు.

అంతకుముందు ఆమె నృత్యాన్ని ... చూసిన వారు.

"ఇదేమిటీ ఇంత గొప్పగా ఎప్పుడ ... మారిం దబ్బా?!" అనుకుంటున్నారు.

ఆమె జీవితం గురించి తెలిసినవ ... "ఫర వాలేదు... తల్లి లాగానే అందంగా ... పిటలా ఢిపోతోంది" అని ఆమె దేనికి పని ... స్తుందో ఆలోచిస్తున్నారు.

ముద్దు ముద్దుగా ఉండే కుందేలు ... చూడ గానే ఫర్ టేబుల్ వర్పస్ ఓస్లీ అ... గుర్తుకు వస్తుంది. హృదయంలో మేధస్సు చ... పడిపో యిన కొన్ని చాపల్యాలకు.

కళకు, కామానికి మొదటి అక్ష...మే సరి హద్దు... కామన, భావన ఆ తరవాత భావాల్ని వ్యక్తీకరిస్తాయి. నల్లరాతికి సహితం ... హృద యము రెండు కలిగిన శిల్పి పెట్టేది ప్రాణభిక్ష. అదిచ్చే అంతర్ముఖ సాక్షాత్కారం క్షణాలే. కానీ తేజస్సు,ఓజస్సు కనబడని వెల్లువ... మనను చుట్టు ముంచెత్తినప్పుడు ఒక్కక్షణ దర్శన మాత్రమే సాక్షాత్కారం అవుతుంది.

మహానుభావుడే... ముద్రలు, అభినయం బావుండే ఈ పిల్ల కాస్త మనసు పెడితే మంచి నరక్తి అవుతుంది కానీ ఏదీ! అని బాధ పడే వాడు ఆయన.

కానీ ఆమె తల్లి దృష్టివేరు... అర్పణ సౌందర్యం ఆవిడ దృష్టిలో బంగారుగని.

రాత్రి ఒక సేఠ్‌తో ఆమెకు అనుసంధానం మాట్లాడింది తల్లి.

"లేతమొగ్గ... ఏముంది వయసు తప్ప..." అన్నారు సాటి కొనుగోలుదారులు.

అందుకా సేఠ్ సంతోషంగా చూస్తున్నాడు ఆమె నృత్యాన్ని. ఆ విరుపు, ఆ మెరుపు, అతి అందమైన తెల్లటి చేతులు, కెంజాయి రంగుతో

మృదుమధురమైన చేతికొసలు, సన్నటి నడుము, లయబద్ధమైన కదలిక, చెమర్చిన కపోలాలు, కెంపు ల్లాంటి పెదవులు... ముందు సీట్లో కూర్చుని మురిసి పోతున్నాడు సేఠ్... తనకు కాబోయే విందును చూసి... నిన్న మామూలుగానే ఉందే? ఏమైంది ఇవ్వాళ్టికి?! అనుకుంటున్నాడు.

స్టేజీ వెనకాల కాంట్రాక్టర్ దగ్గర డబ్బు

అర్పణ విషయంలో అదే జరుగు...ంది ఆ క్షణంలో. ఆమె మామూలుగా నృత్యం నేర్చుకు న్నది సినిమాల్లో చేరాలన్న ఆశతో. ఆ... గురువు

ప్రదర్శనలు చేస్తోంది కనకలత అని ఒకప్పుడు
పిలవబడే కనకమ్మ.. అర్పణ తల్లి.

ఆవిడ మాట్లాడుతోంది, బేరాలు చేస్తోంది.
పోట్లాడుతోంది. కానీ, ఆలోచిస్తుంది... అర్పణలో
ఏదో మెలుకువ ఆమెను ఆలోచించమంటోంది.

ఆమెకు ఆమె బిడ్డ ఏమిటో తెలుసు. ఇ... ా
ముకత్వం, మూర్ఖత్వం, సౌందర్యగర్వం క... బో
ట సామాన్యపు కాలేజీ బొమ్మ. తను ... ద

ఏమైంది?! అదేదో లీలగా తెలు...
ఏమైందో ఆమెకు. కారణం... ఆమె స్త్రీ. ...
ఆడదాని గురించి మగవాడికి ఎంత ...
తెలిసిన స్త్రీ ఆమె. చంద్రకాంత శిల ...
స్పర్శతో శృంగారాద్భుత జలపాతం...
మారుతుందో తెలియదు కోరికల ...

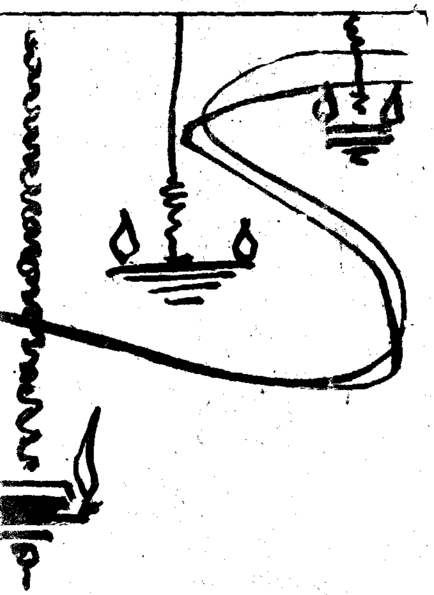

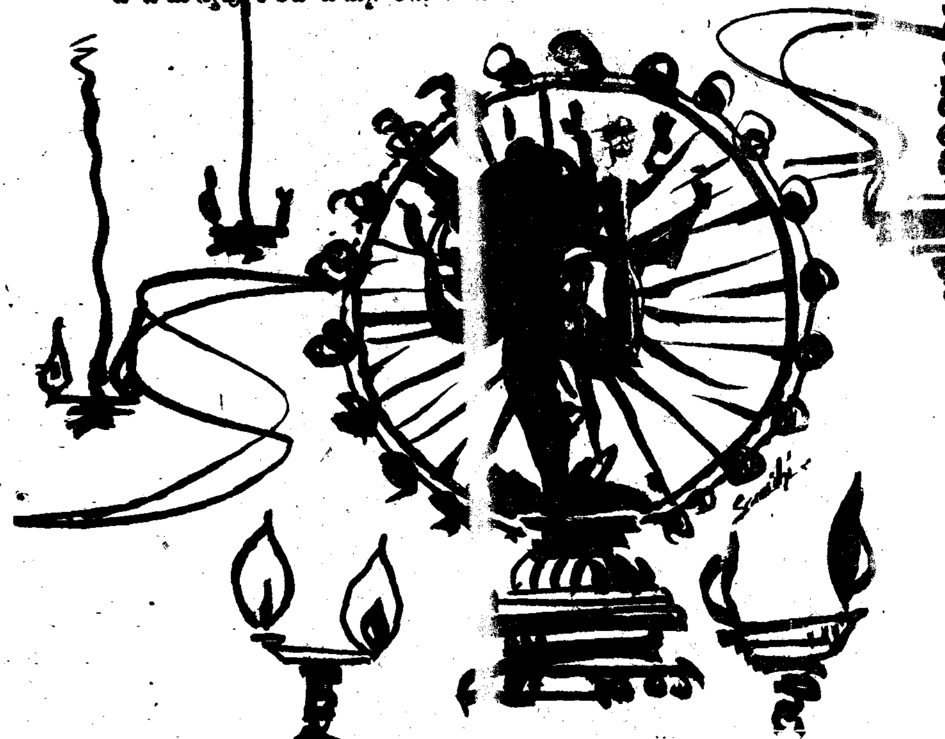

రగోళం చేసిందని, సినిమా ఛాన్స్ వస్తుంద
ఎరచూపిందని నృత్యం నేర్చుకొంటోంది.

ప్రతి ఒక్కళ్లూ భరతనాట్యం చేసేవాళ్లే
గంగాళాల్లా ఉన్నా చీకేసిన తాటిముంజల్లా
ఉన్నా-భస్తున్నాం చూడలేక. అసలు సాముద్రి
శాస్త్రం చచ్చి పోయింది. ఇప్పుడు ఈ నృత్యా
పిచ్చి పుణ్యమా అని.. అని తిట్టుకునే కొంద
కాస్త చూడటానికి పిల్ల బావుంటుంది కాబట్టి ప్ర
ర్శనలు ఇప్పించేవారు అర్పణ చేత.

ఆమె వృత్తికి అదొక గ్లామరు కాబట్టి పె
బేరం చెయ్యకుండా ఒప్పుకునేది కనకమ్మ.

అదంతా ప్రతిక్షణం గుర్తుంటుంది. లౌక్య
తెలిసిన కనకమ్మకు కానీ ఇవ్వాళ కూతుర
వేరు...

ఆమెకు ఎంతోమంది స్నేహితులున్నారు. ఆ...
ధకులుండేవారు. కానీ, ప్రతి చూపులోనూ, ప్ర...
స్పర్శలోనూ ఆమె ఆ మాజిక్ టచ్ కోస...
వెదుకుతూనే ఉండేది. కానీ ఆమెకు తెలి...
మొగవాళ్లలో కోరిక కాపీనం, కొనుగోలు ...
స్తత్వం. ఎక్కువ చూసింది. కొంతమంది ...
సున్నితంగా కనిపించేవారు. రసపిచ్చి వారి...
కానీ తమ మీద తామే సానుభూతి కల్పించుకు...
ఒదార్పు కోసరం ఆమె స్పర్శలో జోలపాయిపొం...
లని వచ్చేవారు.

విసిగి వేసారిపోయింది కనకమ్మ. ఆ అన్వే
షణలోనే ఆమె జీవన కవాటాలు మూసుకుపో
యాయి.

కానీ, ఈ బాధ ఆమె మరొకరికి చెప్పలేదు.
అది మాటలతో అర్థమయ్యే విషయం కాదు కాబ
ట్టి... అది అర్థమవ్వాలంటే ఎదటిగుండెల్లో కొంచెం
తడి ఉండాలి కాబట్టి... అందుకే ఆమె ఇల్లు, వాకిలి,
నగా నట్రా తెలుసు జనానికి. ఆమె అంటే ఏమిటో
ఆమే మర్చిపోయింది కాబట్టి సమస్యే లేదు.

కానీ ఇవ్వాళ ఆమెకు అర్పణను చూస్తే
చాలా అర్థమౌతోంది. ఆమె కళ్ల ముందు అంతకు
ఒక గంట ముందు గ్రీన్ రూములో దృశ్యం
మెదులుతోంది.

పొడుగ్గా, అందంగా ఉన్నాడతను. పట్టు
షర్వాణీ వేసుకుని, అరవిచ్చిన రోజామొగ్గలన
ఆమె చేతికిచ్చి ఏదో మాట్లాడాడు. సిగ్గు మొగ్గై,
అలవాటైన జాణతనం చూపుల్లోకి తెచ్చుకుని
అతని వంక తలెత్తి చూసింది అర్పణ... కానీ

నృత్యార్పణ

అతని కళ్లల్లో.

ఆరాధన! ఆర్తి... జీవమంతా కనుమ ...లలో దాచుకుని మూసిన కనురెప్పలు ఒక్కసా ...విప్పి చూశాడతను. అవి చూపులు కావు... పు ...ంజ లులు.

"బ్రహ్మాంజరీ... తాండవనృత్యం" అభి నయం పడుతోంది అర్పణలోని కళాక ...ణి.

ఆ చూపులకు ఉలిక్కిపడింది ...ర్పణ. చేతులు చమర్చి రోజాలు ఒణికాయి. చేt ...క్కన తట్టుకోలేని ఒక మొగ్గ జారి నేలబడి ...ం.

తటాలున ఒంగి ఆ మొగ్గ తీశాడత... కానీ, కళ్లెత్తి ఆమె వంక చూశాడతను. మెల్లి ... ఆమె పాదాలకు ఆనించాడు ఆ పూవును.

ఆరోజా మొగ్గ మృదు మధురమైన అ ...రాలు అర్పణ బొటనవేలిని ముద్దు పెట్టుకు ...యి. పుష్పాభిషేకం అది. రోజా పెదవులు చా ... విన బడని పదాలు పలికాయి.

అర్పణలోని అలంకారీకురాలు క్షే ...య్య పదానికి అభినయముద్ర పడుతోంది.

నిలువెల్ల పులకరించింది అర్పణ. ...వజవ లాడిన నయంపైన పాళ్ల వడ్రాణం దే... ...వ్యమా నంగా మెరుస్తోంది. అద్దిగ అద్భుత... ...తుల ఇంద్రధనుస్సు సృష్టించింది. రాళ్లనగ... అంత ర్గతమైన దీప్తివ్యాప్తం చేస్తాయని ఏ భ... ...కుడో అంటే అతిశయోక్తి అనవచ్చేమోకాని, ... జల కాల వెలుతురుల తళతళలు ఆమె ... ...లాల మీద ప్రస్ఫుటమై, కాటుక కళ్లలోని ...ంతితో కలిసి మెరుస్తున్నప్పుడు అది నిజం అని... ...పుంది. వ్యక్తిలోని ఉన్నతుడి మేగ్నటిజమ్ కేవ... ...బొట నవేలు స్పర్శించడం ద్వారా మనలో ప్ర... ...స్తుం దనో అందుకనే సాష్టాంగ నమస్కారం చెయ్యాలనీ అంటారు... అదే నిజమైంది అర్పణ విషయంలో... ఆ స్పర్శ ఆమెలో అయస్కాంతశక్తిని ...పత్తే పింది.

అర్పణ హృదయం నెమలిలా నర్తిస్తోంది.

ఒంటినిండా నెమలి కన్నుల తళతళలు, కళ్లల్లో తళతళలూ పెదవిమీద మెరుపు ...రికల తళతళలు, ఇవన్నీ అర్పణలో ప్రస్ఫుటమౌతు న్నాయి... కరంటుకు ఫ్లోరసెంటు బల్బులకూ అందని కాంతి నర్తన అది.

సైడు వింగు నుంచి ఆడియన్స్‌లోకి చూసింది కనకమ్మ. చేతులు కట్టుకుని కుర్చీలో కి జారి తల అల ఒరగా వాల్చి ఆమె వంకే చూస్తు న్నాడతను. మధ్యమధ్య ఫోటోలు తీస్తున్నాడు. అతని చూపులు ఆ హాలంతా నిండిపోయాయా అనిపిస్తోంది... "సహస్రశీరషం పురుషం విశ్వాక్షం విశ్వసంభనం..." మంత్రపుష్పం అభినయం చేస్తోంది. కేవలం ఆ రెండు కళ్ల కోసరం నర్తిస్తోంది అర్పణ. ఆమె చుట్టూ కాంతివలయం

అవాక్కై నిలబడిపోయింది కనకమ్మ. విరా మంలో లోపలికి వచ్చిన కూతుర్ని పలకరిం చలేదు తల్లి. అది అర్థవంతమైన మౌనం ఆమెను ఆ మూడ్‌లో డిస్ట్రబ్ చెయ్యదలుచుకోలేదు తల్లి. టేబిల్ మీద ఫ్లవర్ వాజ్‌లో అతనిచ్చిన రోజామొ గ్గలు.

మళ్లీ నృత్యం ప్రారంభమైంది.

"గుండెయితే అందియలై మోగే..." మహా రచయిత అక్షరనివాళి. అదే జరుగుతోంది అక్కడ.

"ఏమైందే అక్కా... దీని డాన్స్ అదీ. యువ వెలిగిపోతోంది. బిత్తరపోతున్నారు జనం... వర సగా బుక్కింగులు అయిపోతున్నాయి. లోపలికి వస్తూ మోటగా, యాసగా అరుస్తూ అంటున్నాడు కనకమ్మ తమ్ముడు. కొంతమంది నిరంతరం సున్నితమైన వాటికి ఖరీదుకట్టి వ్యాపారం చేస్తారు. ఆ కేటగిరీ వ్యక్తి అతను. ఒకప్పుడు అక్కమీదా, ఇప్పుడు మేనగోడల మీదా బ్రతు కుతున్నాడు.

వ్యాపారానికి దళారి, దక్షత, మొగతోడు అవ సరం కాబట్టి, భరించక తప్పదు కాబట్టి భరిస్తోంది కనకమ్మ అతన్ని.

'ఉష్' అన్నది అతని ప్రేలాపనకు... ఆమెలో తల్లి ఇప్పుడు బిడ్డకు స్నేహితురాలైంది.

తప్పట్ల మధ్య లయబద్ధంగా స్టేజీపక్కకు వచ్చేసింది అర్పణ.

'అమ్మా!' సన్నటికేక.

ఏమైందా! అని పరిగెత్తింది కనకమ్మ.

ఆయన వచ్చారా! ఏరి! నువ్వు చూశావా! ఆ గొంతులో ఆర్తి. 'ఎవరు?' అని తల్లి అడగలేదు. అర్పణ చేతిలో ఒణుకులో నలుగుతున్న నాజూకు అక్షరాల్ని దాచుకున్న రోజారంగు కాగితం.

జనం తోసుకుని వచ్చేస్తున్నారు... కానీ అర్పణ చూపులన్నీ ఆ అక్షరాలమీదే.

అర్పణా! నీ నృత్యం... అది నృత్యార్పణ. కాంతిగా, స్పర్శగా, నిట్టూర్పుగా, అంతర్వాహినిగా, ఆఖరికి పులకింతల ఊపిరిగా ఓదార్పుగా... ఏం చెప్పను నేను?!

అటామిక్ సైంటిస్టనునేను... అణువులలా స్యం నాకు అర్థమయ్యేట్లు చేశావు.

ఫిజియో ఎఫ్ కాప్రా అణువిచ్ఛేదంలోని కాంతిపుంజాల వ్యక్తీకరణం రూపుదాలిస్తేనే భార తీయుల నటరాజుగా స్ఫూర్తి బొందుతుంది అన్న ప్పుడు ఒంటి సముద్రపు ఒడ్డున నటరాజు పద రవళి వినబడుతుందన్నప్పుడు, మిస్టిజం, సైన్స్ ఒకటన్నప్పుడూ ఏమిటో అనుకున్నాను.

కాస్మిక్ ఎనర్జీ గారడీ నాకు అర్థమైంది. నర్తి స్తున్న నీలో నా గుండెల్లోంచి దూసుకుపోయిన స్పర్శారేఖలు ప్రస్ఫుటిస్తూంటే అర్థనారీశ్వర వాదం స్పష్టమైంది.

నా తండ్రి నీకు గురువు. ఆయన గొప్పతనం నాకు తెలుసు... కానీ ఆయన శిష్యురాళ్లలో ఎక్కడా నీలోని పరిణితి నేను చూడలేదు... మనది వారం రోజుల పరిచయమే... నాకు బహుశ మిగతా వారిని

చూసే అవకాశం రాలేదేమో... ఎన్నో ఏళ్ల క్రితం విదేశాలకువెళ్లిపోయినవాణ్ణి.కానిఅగ్నిపర్వతాల కళానృత్యం షికాగోలోని సైన్సు మ్యూజియంల చూశాను మళ్లీ నా చుట్టూ నీలో కళాకారిణి కాక కామ్యవస్తువును చూస్తున్న ఈ "మంది' హృదయాల్లో చూస్తున్నాను.

నేను దీన్ని తట్టుకోలేను కాదనలేను. రేప ప్రొద్దున్న నా ఫ్లైట్... వెళ్లిపోతున్నాను.

కొన్ని అద్భుతాలు, అందమైన అనుభూతులు అక్షరాలకు అందవు. మాట్లాడినా అది మననమే 'రివిలేషన్' కాదు.

అదేదో నీనుంచి పొందాను.

పదిలంగా నా గుండెల్లో దాచుకుని వెళ్లిపోతున్నాను. లలిత కళల గురించి చాలాచాల మాట్లాడే నా దేశం ప్రజలకు, కళలోని లాలిత్యం అర్థమవ్వాలని కనబడని ఆ మహాశక్తిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఉంటాను! నీకు దూరంగా వెళ్లిపోతూ... అం లేను నువ్వు నాలోనే ఉన్నావు. జీవిస్తావు... ఇద ఏ అస్తిత్వానికి సంబంధించినది కాదు. నాలో అణువణువులో సజీవత్వానికి సంబంధించినది

ఉంటాను...

ఏ

శివ

చదువుతూ ఒణికిపోతోంది ఆమె. చుట్టు జనం... చటుక్కున ఆ కాగితం గుండెల్లో దా కుంది.

ఆటోగ్రాఫ్‌లు సంతకం పెడుతోంది. ఆ చిస్తోంది మనసు రోధిస్తోంది.

నాలో కాంతి... అది నువ్వు కల్పించిందే. ఎల ఎలా చెప్పను నీకు? నాలో ఇదివరకు మాయ అస్పష్టంగా ఉన్నది ఇవ్వాళ నీ చూపుల స్పర్శ స్పష్టమైపోయింది. ఇది నాది కాదు నీది... మాటలు ఆమె పెదవులు పలకడం లేదు. కా మనస్సు... బీజాక్షరాల్లా శివ... శివ... అంటున్నాయి

ఆ గందరగోళంలో ఏదో స్పర్శ... అర్థవ తమైన స్పర్శ. చటుక్కున తిరిగి చూసింది అర ణ... తల్లి...

"అమ్మా!" ఆ గొంతులో ఆర్తి... ఇద్దరికీ ఒ రికొకరు అర్థమైన భావన... పద పద టైం అయిం ది. సార్ ఎదురు చూస్తున్నాడు. చెవులో ఊ తున్నాడు మేనమామ.

ఉలిక్కిపడి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది.

ఇంపాలాకు ఆనుకుని, రవ్వల ఉంగరా మెరుపుతో బ్రేస్‌లెట్ సవరించుకుంటూ మా డుతున్నాడు సేట్.

అన్ని రకాల డబ్బులూ ఐశ్వర్యాలు కావు. తను గుండెల్లో దాచుకున్న ఒక్క అక్షరం విలువ చెయ్యదు అతని కోట్లానుకోట్ల ఆస్తి.

సేఠ్‌ను చూస్తే జాలేసింది అర్పణకు.

బతిమాలుతున్న అతని మాటలు.

ఊ! ఎక్కు మేనమామ చేతులో కారుతలుపులు బలంగా మూసుకున్నాయి.

వెళ్లిపోతున్న కారు హెడ్‌లైట్స్ మీద పడి కన్నీరు పొంగిపోయింది కనకమ్మకు.

ఏడుస్తావేంటే... పండగ ఇవ్వాళ... సేఠ్ దగ్గర యాభైవేలు వసూలు చేశా. చూడు...

చీకట్లో రహస్యంగా నోట్లకట్టలు చూపిస్తున్నాడు తమ్ముడు పుక్కిలింతలుగా దుఃఖం వస్తోంది కనకమ్మకు.

పండగ... అవును... ఒక రకంగా పండగే.

ఆ కొద్ది క్షణాలు చాలు తన బిడ్డ కలకాలం జీవించడానికి.

పదరా! జీవితంలోకి ధైర్యంగా నడిచి వెళ్లడానికి సిద్ధపడింది కనకమ్మ. అర్పణ తల్లిగా... అర్థమైన ఆడదానిలా.

ఎడారిలో వెన్నెల ద్రవీభవించి ఒయాసిస్‌గా మిగిలిపోతుంది. అది చాలు ఆ ఎడారి బ్రతుక్కు.